

[Niels Jørgen Nielsen.]

er moderne. Det er muligt, men det er nu ikke særlig demokratisk.

Ministeren spurgte om alternative forslag til disse bemyndigelsesparagraffer. Det kommer i udvalget. Det er jo begrænset, hvor meget vi kan have med her ved første behandling. Men under udvalgsarbejdet får vi nok lejlighed til at drøfte de ting. Jeg tror, det vil være muligt at finde mange alternativer for at begrænse denne bemyndigelse til et rimeligt omfang. Det er det, det drejer sig om.

Må jeg sige med hensyn til udgifterne, at jeg sagde i og for sig ikke, at udgifterne ikke var acceptable. Det spørgsmål, jeg rejste, var, om der er et rimeligt forhold imellem det man opnår, og de penge, man giver ud, når man f. eks. forlanger, at en gartner, der skræller kartoflerne, skal autoriseres og ikke kan nøjes med en godkendelse. Er det rimeligt med de ekstraudgifter, det kræver? Eller det, jeg nævnte med andespil. Er det så rimeligt at forlange, når disse ænder kommer, at de skal opbevares i frysedisk, og at det skal kontrolleres, at de bliver der i de og de timer? Det eneste, jeg rejste, var, om der er rimelighed mellem det, man opnår, og det, det koster. Det synes jeg nok det var rimeligt at vurdere.

Ministeren gik meget let uden om administrationen og levnedsmiddeldirektoratet. Jeg stillede et spørgsmål til statsministeren, og det håber jeg vi får besvaret ved anden lejlighed. Men jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til ministeren for forureningsbekæmpelse: har ministeren helt og aldeles skiftet standpunkt fra sin oppositionstid med hensyn til „én lov — én styrelse“, og i bekræftende fald: hvad er begrundelsen?

Dagmar Andreassen: Det var rigtigt nok, at jeg mente, at § 25 burde være en bemyndigelse til ministeren om at påbyde. Nu indeholder den i stk. 3 en bemyndigelse til ministeren om at fastsætte regler for, hvilke levnedsmidler der ikke skal være omfattet af pligten. Jeg tror, det var bedre, om han havde en bemyndigelse til at sige, hvilke levnedsmidler der *skulle* være omfattet. Sådan som den er udfærdiget nu, omfatter paragraffen alle færdigpakkelede levnedsmidler. Hvis man lader være med at pakke dem ind, er de ikke omfattet af loven, men det

skulle nødvendig blive resultatet for de varer, som det er for bekosteligt at lave deklARATIONER på, og hvor deklARATIONERNE er af mindre interesse for forbrugerne. Jeg tænker på sammensatte levnedsmidler som en flødekaramel, et bolsje, en flaske chutney, og der kan nævnes masser af ting. Gå hjem og kig efter i krydderiskabet og se, hvad man bruger i minimale mængder. Der kommer man til nogle levnedsmidler, som det vil være kostbart at lave deklARATIONER på, og hvor disse er af meget lidt interesse. Derfor mener jeg, at det var nemmere for ministeren at pille dem ud, der skulle deklarerer, og lade resten være fri.

Jeg må nok sige til fru Tove Lindbo Larsen, at optimismen med hensyn til forståelsen af deklARATIONER er stor. Jeg tror, der er mange, der har forstået, at man skal se efter, om deklARATIONEN er der. Men hvad der så i øvrigt står på dem . . . Ja, dér er jeg lidt skeptisk. Jeg er ikke modstander af deklARATIONER på levnedsmidler, tværtimod: jeg er tilhænger. Men jeg tror, der ligger et meget stort arbejde foran, inden vi får skabt generel forståelse.

Jeg vil sige til hr. Niels Jørgen Nielsen, at kvaliteten er det nok klogest at lade forbrugerne vurdere. Det er i hvert fald ikke nemt for landbrugets egne folk at overbevise os om, at dansk altid smager bedst.

Jeg har udtrykt mig dårligt, hvis jeg sagde, at de, der var tilhængere af det biodynamisk dyrkede, var religiøse. Jeg sagde, at hvis man siger, at det er pjat, må man i hvert fald indrømme, at der er nogle, der mener noget alvorligt med det, og så må det vel høre under religionsfriheden.

Til ministeren: ja, jeg blev ikke helt færdig, men vi blev angrebet noget for at hentyde til de mange bemyndigelser. Jeg tror ikke, jeg skosede ministeren for det, for det er nok nødvendigt, at det er en bemyndigelseslov. Men jeg har alligevel lyst til at spørge, om det er nødvendigt helt at sætte folketinget ud af spillet. Jeg har bemærket mig levnedsmiddelrådet. Det står mig sådan set ikke helt klart, hvor megen indflydelse det får, men det bliver i hvert fald Tordenskjolds soldater, der går igen dér. Jeg stiller det spørgsmål — jeg er selv lidt usikker over for det — om folketinget ikke igennem de stående udvalg kunne komme ind i billedet, inden bekendtgørelser og cirkulærer